

Lc 4,16-30

- 4:16 Rồi Đức Giêsu đến Nadarét, là nơi Người sinh trưởng. Người vào hội đường như Người vẫn quen làm trong ngày sabát, và đứng lên đọc Sách Thánh.
- 4:17 Họ trao cho Người cuốn sách ngôn sứ Isaia. Người mở ra, gấp đoạn chép rằng:
- 4:18 Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức,
- 4:19 công bố một năm hồng ân của Chúa.
- 4:20 Đức Giêsu cuộn sách lại, trả cho người giúp việc hội đường, rồi ngồi xuống. Ai nấy trong hội đường đều chăm chú nhìn Người.
- 4:21 Người bắt đầu nói với họ: "Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe".
- 4:22 Mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thốt ra từ miệng Người. Họ bảo nhau: "Ông này không phải là con ông Giuse đó sao?"
- 4:23 Người nói với họ: "Hẳn là các ông muốn nói với tôi câu tục ngữ: Thầy lang ơi, hãy chữa lấy mình! Tất cả những gì chúng tôi nghe nói ông đã làm tại Caphácnaum, ông cũng hãy làm tại đây, tại quê ông xem nào!"
- 4:24 Người nói tiếp: "Tôi bảo thật các ông: không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình.
- 4:25 "Thật vậy, tôi nói cho các ông hay: thiếu gì bà góa ở trong nước Ítraen vào thời ông Êlia, khi trời hạn hán suốt ba năm sáu tháng, cả nước phải đói kém dữ dội,
- 4:26 thế mà ông không được sai đến giúp một bà nào cả, nhưng chỉ được sai đến giúp bà góa thành Xaréphta miền Xiđon.
- 4:27 Cũng vậy, thiếu gì người phong hủi ở trong nước Ítraen vào thời ngôn sứ Êlisa, nhưng không người nào được sạch, mà chỉ có ông Naaman, người xứ Xyria thôi".
- 4:28 Nghe vậy, mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ.
- 4:29 Họ đứng dậy, lôi Người ra khỏi thành--thành này được xây trên núi họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xô Người xuống vực.
- 4:30 Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi.

THÀNH KIẾN

“Ông này không phải là con ông Giu-se đó sao?” (Lc 4,22)

Suy niệm: Thành kiến được định nghĩa là một suy nghĩ, một cái nhìn cố định khó thay đổi về việc gì đó. Khăng khăng bảo vệ quan điểm của mình “như đúng rồi” lại còn úp lên đó cái khung cứng nhắc của cảm tính, người thành kiến sẽ không thể nhìn người khác đúng như họ là, mà trái lại sẽ đánh giá theo kiểu: “Thương nhau củ ấu cũng tròn, ghét nhau quả bồ hòn cũng méo.” Chẳng những thế, người thành kiến lại thích đeo cặp kính đen để chỉ nhìn thấy phương diện xấu xa, bi quan, tiêu cực của sự việc. Những người đồng hương đương thời với Đức Giê-su đã nhìn Người với đôi mắt thành kiến như thế. Đối với họ thì gà thì đẻ ra gà chứ không thể đẻ ra công được. Với cái nhìn thành kiến, họ không thể nào nhận ra Đức Giê-su mà họ vẫn tưởng là con bác thợ mộc Giu-se lại là Con Thiên Chúa được.

Mời Ban: Thành kiến khiến người ta không thể đón nhận được chân lý, và cũng không thể nhận ra hình ảnh của Chúa nơi người anh em. Hơn nữa họ đánh mất khả năng hoán cải nơi chính mình và cũng không thể đón nhận sự hoán cải nơi người khác. Để có thể phá đổ thành kiến, chúng ta cần nhớ rằng **mình có thể sai**; đồng thời cũng ý thức rằng người khác dù xấu xa thế nào đi nữa, cũng có những mặt tốt đẹp và nhất là, cũng có thể hoán cải.

Sống Lời Chúa: Tìm cách khám phá ra ít là một ưu điểm của người bên cạnh, nhất là nơi người mà mình đang có thành kiến.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa là chân lý và tình thương. Xin thông ban cho chúng con tình thương và chân lý của Chúa, để chúng con biết nhìn người anh chị em với lòng thiện cảm và trân trọng.*